

Redakcja

Why artists? : preface to English version of the issue = Dlaczego artyści? : przedmowa do polskiej wersji numeru

Avant 2/2, 11-14

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Why artists

Preface to the English version of the issue

Dear Ladies and Gentlemen,

we are presenting to you the next issue of the *Avant*. Its content has been captured in the frame of two art works by the artist Grzegorz Radecki, which are displayed on the cover. Inside the issue you can also find an interview with the artist, next to the interview with the American vanguard composer Glenn Branca. The rest of the material in this issue has been mostly dedicated to cognitive science. That provokes the question, whether we are afraid of the effect of an unjustified cut, or even some sort of discord between scientific-philosophical content on one side, and inviting artists here on the other, who are here definitely not for scientific reasons, but for a mere talk.

We do not think that this regular appearance of the artists in the issues of our magazine could overshadow the scientific profile of *Avant*. At the same time, this artistic breath is nothing like the arbitrary supplement, or some kind of pretentious attraction, whose role would be to perk up more serious, selected and revise the whole. When we look at the interviews with the people of science and philosophy we see, that they talk about the results of their activity in a professional and interesting way. Their arguments, comments and polemics testify to the effects of their own recognition and experience of reality. Nevertheless, when we look at the interviews with the artists, such as painters or musicians, it is clear, that these interviews have a different value and purpose. These interviews are not intended to be the completion or improvement of their artistic activity, because their activity is already completed. It is already what it is meant to be, and it does not need any explanation or justification. In this case we talk with people, who do not need to comment on the essence of what they create. However, their artistic activity has its own background, which shows its deep and strong embodiment, embeddedness, situatedness. Let's not forget, that these artists are in some small but yet very precise and important sense those, and it is safe to say, whom we can call designers, construc-

tors, chemists, engineers, opticians, mathematicians, psychologist, and so on. They have their own workshops, and their own laboratories, for one person or for many people. By allowing us into their artistic space, at the same time they are letting us to do a kind of cognitive experiment. This experiment though, is being constructed and improved each time from the very beginning. That is because each artist has a different relationship and attitude to their work, whereas we learn from each conversation something new, as well as we learn from our own mistakes during these talks. Although this whole idea is sometimes truly backbreaking, we think, that it is still sufficiently cognitively attractive, to be able to present it in a scientific and philosophical context.

Let's go back to the content of the issue. It begins with the brilliant and in some moments provocative interview with J. Kevin O'Regan – the whole talk lies in the context of his recently published book, and in the same time in the context of his latest research conclusions. We are very happy, that Aaron Sloman created some sort of cognitive counterpoint, when he commented on Rick Grush's statements from the previous issue, and at the same time made us familiar with his own work. We wish to maintain this kind of opposition in future issues. The title of the interview: *From Varela towards different phenomenology*, does not justify the consistent and polemic acuity concluded in conversation with Shaun Gallagher. We also introduce his paper about the relationship between hermeneutics and cognitive science. In the context of the scientists mentioned above, we present some scientific comments of specialists, such as Marcin Miłkowski, Andrzej Kapusta and many others. We have already mentioned about the interview with two artists, musician and painter. Another experiment would be the paper of Antonio Incampo.

We would like take the opportunity to thank here Prof. Aaron Sloman, and the governing board of Centre For Philosophical Research (Warsaw) for their special help, cooperation and kindness.

Editors

Torun–Warsaw–Liverpool, September 2011

translation: Karolina Karmaza

Dlaczego artyści?

Przedmowa do polskiej wersji numeru

Drodzy Państwo,

oddajemy do Waszych rąk drugi w tym roku numer czasopisma *Avant*. Jego zawartość ujęta została w klamrę prac artysty-plastyka Grzegorza Radeckiego, prezentowanych na okładce. Wewnątrz numeru znajduje się również wywiad z nim, tuż obok wywiadu z awangardowym kompozytorem amerykańskim, Glennem Branca. Pozostała zawartość numeru poświęcona jest w zdecydowanej większości naukom poznawczym. Można więc zapytać, czy nie obawiamy się efektu nieusprawiedliwionego cięcia, wręcz dysonansu między treściami naukowo-filozoficznymi a zaproszeniem tu artystów – i to nie do badań, ale do rozmowy.

Nie sądzimy, aby owa regularna obecność artystów w numerach naszego czasopisma rzucała cień na naukowy profil *Avantu*. Jednak nie pełni ona również roli arbitralnego dodatku, pretensjonalnej atrakcji mającej jedynie ożywić bardziej „poważną”, selekcjonowaną i recenzowaną całość. Spójrzmy na wywiady z ludźmi nauki, filozofii: zajmująco i profesjonalnie wypowiadają się oni o swojej działalności, argumentują, komentują i polemizują, dając świadectwo efektom własnego poznawania rzeczywistości. Następnie przenieśmy uwagę na rozmowy z muzykami czy malarzami. Wywiady te nie mają być uzupełnieniem ani udoskonaleniem owoców ich działalności, ponieważ ich działalność jest już wszystkim, czym miała być, nie wymaga wytłumaczenia ani usprawiedliwienia. Rozmawiamy z ludźmi, którzy nie potrzebują komentować sedna tego, co tworzą. Ta ich działalność ma jednak swoje zaplecze. Świadczące o jej silnym ucieleśnieniu, zakorzenieniu, usytuowaniu. Nie zapominajmy, że przy okazji ci artyści są w pewnym małym, ale precyzyjnie ważnym zakresie konstruktorami, chemikami, inżynierami, optykami, matematykami, psychologami i tak dalej. Mają własne warsztaty i własne laboratoria, jedno- lub więcej-osobowe. Dopuszczając nas tam, pozwalają na rodzaj eksperymentu. Konstruowanego za każdym razem od podstaw, ponieważ różny jest stosu-

nek tych twórców do własnej działalności, my natomiast nieustannie czerpiemy naukę z własnych potknięć przy tych rozmowach. To karkołomne momentami przedsięwzięcie uważamy za wystarczająco atrakcyjne poznawczo, by dało się efektywnie prezentować w kontekście filozofii i nauk.

Wróćmy do zawartości numeru. Otwiera go błyskotliwy, momentami prowokacyjny wywiad z J. Kevinem O'Reganem – między innymi w kontekście jego wydanej właśnie książki, a tym samym bieżących konkluzji badawczych. Bardzo cieszymy się z kontrpunktu poznawczego, jaki stworzył Aaron Sloman, komentując wypowiedzi Ricka Grusha z poprzedniego numeru, a jednocześnie zapoznając nas z własną pracą. Mamy nadzieję podtrzymywać taki stan opozycji w przyszłych numerach. Tytuł wywiadu *Od Vareli do innej fenomenologii* nie oddaje konsekwentnej i polemicznej przenikliwości zawartej w rozmowie z Shaunem Gallagherem; prezentujemy także jego tekst poświęcony związkom między hermeneutyką a naukami kognitywnymi. W kontekście wspomnianych wyżej naukowców przedstawiamy również komentarze między innymi takich specjalistów jak Marcin Miłkowski i Andrzej Kapusta. Wspomnieliśmy już o dwóch wywiadach: z plastykiem oraz muzykiem. Pewnym kolejnym eksperymentem – tym razem wobec czytelnika – jest tutaj tekst Antonio Incampo. Całość uzupełniają: dodatkowy artykuł oraz recenzja.

Chcielibyśmy tutaj również podziękować za szczególną pomoc, współpracę i życzliwość prof. Aaronowi Slomanowi oraz Zarządowi *Ośrodka Badań Filozoficznych* (Warszawa).

Redaktorzy

Toruń–Warszawa–Liverpool, wrzesień 2011